

[J. Oskar Andersen.]

haabe, at Afstemningen vil vise, at det bliver en betydelig Del af Folketingets Venstre, idet jeg er ganske klar over, at selv om Ministeren, naar han i Horsens talte om de politiske Konsekvenser, som Vedtagelsen af dette Udvalg vilde faa, naturligvis ikke har tænkt paa, at han eller Regeringen skulde gaa, har han, hvad jeg vilde kalde meget realistisk og forstandigt, set, at Modstanden mod dette vilde være meget farlig for Venstre. Det vilde medføre, at et meget stort Vælgertal faldt fra, hvis man modsatte sig dette Udvalg. Saaledes tror jeg vedblivende, at det vil faa politiske Konsekvenser, og selv om det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke mener, at det er saa tiltalende at minde derom, vil jeg dog gøre det; jeg tror, at det vil faa en skadelig Indflydelse paa Venstre.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg finder ingen Grund til at gaa nærmere ind paa det sidste lille periferiske Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen rejste. I det hele taget var der i hans Tale ikke noget, der særlig foranlediger mig til i dette Øjeblik at forlænge Debatten. Naar jeg tager Ordet for en kort Bemærkning, er det for at rette et Spørgsmaal til det konservative Folkepartis Ordfører. Forleden Dag var der nemlig en af hans Meningsfæller, som i det Antal Medlemmer, der var til Stede fra et enkelt Partis Side ved en Sags Behandling, saa et Vidnesbyrd om Styrken eller Mangelen paa Styrke i Interessen for den Sag. Det var den konservative Ordfører, endda en ledende Mand i det konservative Folkeparti, der gjorde det. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, om han i det Antal af hans Meningsfæller, som har været til Stede under hele hans Tale, ser det sande Udtryk for hans Partis kirkelige Interesse. Hvis det er Tilfældet, er Interessen nemlig lig Nul, og saa kommer det ærede Medlem jo unægtelig til i nogen Grad at krydse den partipolitiske Interesse overfor Venstre, som han nu slog paa i sin sidste lille Tale.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg tror, man kan være ganske sikker paa, at det konservative

Partis Medlemmer i Øjeblikket befinder sig et Sted, hvor de har andet Arbejde for, og at de har den fulde Tiltro til, at deres Ordfører vil føre Partiets Sag paa en saadan Maade, som Partiet er vel tjent med. For øvrigt er Partiet jo repræsenteret paa en særlig fin Maade her i Øjeblikket.

Povlsen: Det ærede Medlem Hr. Blang talte i stærke Ord om, hvor forfærdeligt det vilde være, hvis vi her i Folketinget skulde til at diskutere Ritual, nye Salmebøger og Kirkebønner o. s. v. Heri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Jeg undredes bare over, at han derefter talte næsten med Rørelse om, at man ovre i det engelske Underhus med saa stor Alvor kunde diskutere disse Spørgsmaal, som ikke burde diskuteres i en Folkerepræsentation. Det er jo ogsaa Spørgsmaal, der overhovedet ikke kan komme til Diskussion her i Tinget, for det er Spørgsmaal, der afgøres administrativt. Jeg har som Minister altid været af den Opfattelse, at man i saadanne Spørgsmaal skulde imødekomme de Krav, som levede i og kom frem fra Menighederne. Det ærede Medlem Hr. Blang derimod mener, at der bør nedsættes et særligt kirkeligt Nævn, som skulde afgøre denne Slags Spørgsmaal. Det glædede mig, at den højterede Kirkeminister straks meget bestemt tog Afstand fra dette, idet han mente, at det vilde være saare betænkeligt, om et kirkeligt Nævn skulde afgøre rituelle Spørgsmaal for hele Folkekirken. Denne Udtalelse takker jeg Kirkeministeren for. Jeg tror ikke, der er nogen anden Mynighed, der kan og bør afgøre den Slags Spørgsmaal, end de paagældende Menigheder.

Maa jeg saa vende mig til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Det ærede Medlem begyndte med nogle Udtalelser, som forbavsede mig noget, fordi de i Virkeligheden ikke stod i ringeste Forbindelse med, hvad jeg havde sagt. Det ærede Medlem sagde, at jeg var angst for, at vi skal opgive de folkekirkelige Rammer. Jeg staar i saa Henseende akkurat paa samme Standpunkt som Socialdemokraterne, hvilket det Program, jeg læste op, jo til fulde beviser. Det ærede Medlem udtalte, at jeg frygtede for, at naar man gav denne fulde Menighedsfrihed, skulde Menighederne organisere sig og danne en Frikirke, indenfor hvilken der ikke blev Plads for Frihed. Ja, jeg maa sige, jeg frygter for dette, jeg vilde nødig se det. Men der er jo ingen Vej udenom det. Hvis de frie Menigheder af egen fri Drift slutter sig sammen og orga-